

Γιώργος
Δενδρινός
ΠΑΕΙ
Η ΜΟΥΣΤΑΡΔΑ
ΣΤΗΝ ΚΡΕΜ
ΜΠΡΟΥΛΕ;

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Χριστουγεννιάτικη ιστορία

...πωπωπωπωπωπωπωπω που μ'ος εκάλεσε;

Τίνα τρόπον άρα νέμεται,¹...

Παραμονή Χριστουγέννων του 2035. Μετά από ένα τέταρτο αιώνα, η ατμόσφαιρα στη Βαρβάκειο ήταν επιτέλους και πάλι γιορτινή. Φωτοχυσίες, σημαιοστολισμοί, πολύχρωμες γιρλάντες, τρίγωνα, κάλαντα, και στα μεγάφωνα Φρανκ Σινάτρα και Τζορτζ Μάικλ με τα κλασικά της ημέρας. «Χό-λι νάιτ», «Τζινγκλ μπελ», «Λαστ Κρίστμας», ενώ λίγο πιο έξω, στο πεζοδρόμιο της οδού Αθηνάς, η Φιλαρμονική του Δήμου Αθηναίων παιάνιζε το εδώδιμο «Καλήν ημέραν, άρχοντες». Τα καλογουαλισμένα χάλκινα πνευστά της μπάντας άστραφταν στις αχτίνες του ήλιου, ενώ οι μουσικοί –ντυμένοι με κόκκινες στολές ουσσάρων του ελαφρέος αυστρουγγαρέζικου ιππικού, με λοφία, θυρεούς και χρυσά σιρίτια– είχαν και πάλι την ευκαιρία να φορέσουν τα περίφημα άσπρα γάντια και τα μανικετόκουμπα με το ανάγλυφο

1 Όρνιθες, Αριστοφάνης.

ελεφαντόδετο οικόσημο του δήμου, που είχαν αγοραστεί τη μακρινή δεκαετία του '90 σε ειδικό για τον σκοπό αυτό ταξίδι τού τότε δημάρχου στη Βιέννη. Και ο κόσμος πολύς, πάνω από τρεις χιλιάδες άτομα, που είχαν κατακλύσει κάθε σπιθαμή της αγοράς και που έσπευδαν με το χαμόγελο στα χείλη να κάνουν τις τελευταίες προμήθειές τους για το χριστουγεννιάτικο τραπέζι.

Λίγο πριν από το μεσημέρι, εμφανίστηκε για την παραδοσιακή του επίσκεψη στη γιορτινή αγορά και το περίφημο κλιμάκιο των κυβερνητικών αξιωματούχων, οι οποίοι ήταν επιφορτισμένοι με τον καθιερωμένο έλεγχο των τιμών και της επάρκειας των διατιθέμενων σφαγίων. Μοναδική παραφωνία σε σχέση με το παρελθόν αποτελούσε η θέση του επικεφαλής του κλιμακίου, στην οποία δεν ευρίσκετο υπουργός ή υφυπουργός αλλά, τιμής ένεκεν, η τέως ειδική γραμματέας του Υπουργείου ΑΤΕΠΠΙΑΥΠΘΥΝΧΔΒΕΦ² και ομότιμος πλέον καθηγήτρια του Παντείου Ευλαλία Διομήδη-Σφηνολούτσου, κυρίως σε ένδειξη αναγνώρισης της καθοριστικής συμβολής της στην επιβίωση του έθνους κατά τη διάρκεια της μακρόχρονης οικονομικής κρίσης. Προηγούνται, όπως πάντα, τα συνεργεία των τηλεοπτικών σταθ-

2 Ανάπτυξης – Τουρισμού – Εμπορίου – Προστασίας του Πολίτη και Απειλούμενης Υδρόβιας Πανίδας – Θαλασσίων Υποθέσεων και Νησιωτικών Χωρών – Διά Βίου Εκπαίδευσης Φαροφυλάκων

μών, οι ρεπόρτερ των οποίων διαγκωνίζοντο για το ποιος θα εκμαιεύσει πρώτος τη δήλωση της ημέρας από την τιμώμενη υψηλόβαθμη κρατική λειτουργό.

– Θα μας πείτε πώς σας κατέβηκε αυτή η φανταστική ιδέα, κυρία γραμματεύ;

– Σας καθοδήγησε το άστρο της Βηθλεέμ;

– Μήπως είστε τελικά ο τέταρτος μάγος;

Η Ευλαλία Διομήδη-Σφηνολούτσου έπλεε σε πελάγη ευτυχίας. Και πώς να μην έπλεε, άλλωστε; Χάρη στις δικές της ενέργειες, η χώρα είχε καταφέρει να ξεπεράσει αλώβητη τη μακρόχρονη επισιτιστική κρίση. Ενθουσιώδεις επισκέπτες αλλά και εργαζόμενοι της κρεαταγοράς έσπαγαν κάθε τόσο τον αστυνομικό κλοιό προστασίας για να την πλησιάσουν και να της σφίξουν το χέρι. Και ο λόγος για όλες αυτές τις εκδηλώσεις ευγνωμοσύνης; Αρκούσε να ρίξει κανείς μια ματιά στους πάγκους και στα τσιγκέλια, που λύγιζαν από το βάρος των σφαγίων, αλλά και να ακούσει τις στεντόρειες φωνές των κρεοπωλών, που διαλαλούσαν την επάρκεια, την ποιότητα και τις χαμηλές τιμές των νέων ειδών κρεατικών, τα οποία είχαν κατακλύσει την αγορά και είχαν αντικαταστήσει πλήρως τα τελευταία χρόνια του μνημονίου τόσο την παραδοσιακή χριστουγεννιάτικη γαλοπούλα και τα άλλα πουλερικά όσο και το αρνί του Πάσχα. Γλάροι, πελεκάνοι, άλμπατρος, θαλασσοπιττακοί και κυρίως πιγκουίνοι! Πιγκουίνοι ντόπιοι, πιγκουίνοι

ελευθέρας βοσκής, πιγκουίνοι πιγκουινοτροφείου, πιγκουίνοι εισαγωγής από τη Σάουθ Τζόρτζια και τα νησιά Φόκλαντ, σε δελεαστικές προσφορές, ακόμα και κάτω από τα χίλια πεντακόσια λεκ³ το κιλό! Επίσης, σε ανάλογες τιμές αυγά πιγκουίνου, πατσάς και ποδαράκια πιγκουίνου, ακόμα και λουκάνικα σπλήνας για γέμιση.

Η μεγάλη αυτή στροφή στην αγορά κρέατος και πουλερικών βασίστηκε, αναμφίβολα, στις πρωτοπόρες ιδέες της τότε κυβέρνησης και κυρίως στην καθοριστικής σημασίας τοποθέτηση –στη νεοσυσταθείσα θέση ειδικού γραμματέως προστασίας θαλασσιών κητών και γοργονοειδών του Υπουργείου ΑΤΕΠΠΑΥΠΘΥΝΧΔΒΕΦ– της γνωστής ακτιβίστριας και πανεπιστημιακού Ευλαλίας Διομήδη-Σφηνούλου. Αναλαμβάνοντας τον θεσμικό της ρόλο, η τελευταία αναπόφευκτα ασχολείτο άμεσα με το θέμα της ανεξέλεγκτης αύξησης του πληθυσμού των υδρόβιων πτηνών στους χώρους υγειονομικής ταφής απορριμμάτων. Επρόκειτο κυρίως για γλάρους και γλαρόνια του τόπου μας αλλά και για πεινασμένα θαλασσοπούλια από μακρινές χώρες, τα οποία, μετά τη μείωση των ψαροτροφών τους από την υπεραλίευση και τη μόλυνση των ωκεανών, μετανάστευαν μαζικά στη Φυλή, στον Κουρουπητό και σε άλλους

3 Το αλβανικό νόμισμα, το οποίο υιοθετήθηκε τελικά και από την Ελλάδα μετά την έξοδό της από το ευρώ.

γνωστούς σκουπιδοπαραδείσους της ευλογημένης ελληνικής γης. Κύκλοι του υπουργείου της την ενημέρωσαν τότε εμπιστευτικά και για ομάδες ρακοςυλλεκτών Ρομά της Δυτικής Αττικής που είχαν αρχίσει από καιρό να συμπεριλαμβάνουν αυτά τα πουλιά στη λίστα των παραδοσιακών τους κυνηγητικών θηραμάτων. Ήταν το διαχρονικό ερώτημα για τη διατροφική αξία της γλαρόσουπας που έκανε το κλικ στην ειδική γραμματέα. Αν και η οικολογική κουλτούρα της την καθιστούσε κριτική απέναντι σε τέτοιου είδους πρακτικές, ως υπεύθυνη πλέον κρατική λειτουργός αμφιταλαντεύτηκε. Σκέφτηκε ότι εν μέσω επισιτιστικής κρίσης κάποια ηθικά διλήμματα ήταν σκόπιμο να αμβλυνθούν. Αυτό πάντως που καθόρισε οριστικά τη στάση της ήταν ένα αναπάντεχο γεγονός. Η αιφνίδια εμφάνιση μιας πολυάριθμης αποικίας πιγκουίνων στη λίμνη Κουμουνδούρου. Η Ευλαλία Διομήδη-Σφηνολούτσου θεώρησε την άφιξη αυτών των πτηνών στον Σκαραμαγκά σημαδιακή. Ήταν η πρώτη φορά μετά το 1526, όταν δηλαδή είχαν μεταφερθεί γαλοπούλες από το Μεξικό με τις караβέλες του Κορτές, που ένα νέο είδος από τον Νέο Κόσμο έκανε την εμφάνισή του στην Ευρώπη. Παρότι δεν ήταν ιδιαίτερα θρησκευόμενη, δεν είχε καμία αμφιβολία. «Τους έστειλε ο Θεός» ψιθύρισε με κατάνυξη κι έκανε τον σταυρό της το πρωινό εκείνο του Φλεβάρη του 2011, που στο πλαίσιο των θεσμικών καθηκόντων της επισκέφτηκε τη συγκεκριμένη

λίμνη. Αυτοκρατορικοί πιγκουίνοι, που –ξεκινώντας, όπως αποδείχτηκε, από την Ανταρκτική και προσανατολιζόμενοι από επιπλέουσες στον Βόρειο και στον Νότιο Ατλαντικό ελληνικής προέλευσης νάιλον σκουπιδοσακούλες– κατάφεραν όχι μόνο να ολοκληρώσουν το μακρύ ταξίδι τους ως τον κόλπο της Ελευσίνας και τη λίμνη Κουμουνδούρου, αλλά και στη συνέχεια να ανηφορίσουν πεζή, μέσω της περιφερειακής Αιγάλεω, μέχρι τη χωματερή της Φυλής.

Σουηδοί ορνιθολόγοι, που παρακολουθούσαν από καιρό τη μετανάστευση αυτών των υδρόβιων πτηνών στις χωματερές της χώρας μας και που εξέτασαν κάποια από αυτά, ανακάλυψαν στο στομάχι τους, αντί για τα συνήθη λείψανα καλαμαριών και υπολείμματα τροφής φαλαινών, ξινισμένη φασολάδα, πατάτες γιαχνί, μανέστρα, τζατζίκι και ασυνήθιστα μεγάλες ποσότητες χρησιμοποιημένου χαρτιού υγείας.

Η προσέλευση όμως των πιγκουίνων στη λίμνη Κουμουνδούρου αποδείχτηκε, δυστυχώς, ανεξέλεγκτη. Γρήγορα δημιουργήθηκε το απόλυτο αδιαχώρητο, με πρώτη συνέπεια να εκδιωχθούν βίαια από τις φωλιές τους οι άμοιροι λευκοτσικνιάδες και σταχτοτσικνιάδες καθώς και οι λιγοστές αυτόχθονες βαλτόπαπιες της λίμνης. Στη συνέχεια, ολόκληρες αποικίες αλληλοαπωθούμενων αυτοκρατορικών πιγκουίνων αναγκάστηκαν κι αυτές να εγκαταλείψουν το νερό και να υποχωρήσουν σταδιακά προς την παρακείμενη οδό Αθηνών-Κορίνθου, συντασσόμενες έτσι πότε με

τους δρομείς του Σπάρταθλου και πότε με τους απεργούς της γειτονικής χαλβουργίας και των ναυπηγείων Σκαρμαγκά, οι οποίοι με τη συμπαράσταση συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ καταλάμβαναν κάθε λίγο και λιγάκι το οδόστρωμα, δημιουργώντας το απόλυτο κομφούζιο στην κυκλοφορία των οχημάτων.

Σε μια προσπάθεια να τεθεί η κατάσταση αυτή υπό έλεγχο, οργανώθηκε κοινή σύσκεψη κυβερνητικών αξιωματούχων και ειδικών ορνιθολόγων, στην οποία προσεκλήθη ως ειδικός σύμβουλος και ο τότε πρόεδρος των κρεοπωλών της Βαρβακείου, ο κύριος Τσιρώνης. Ήταν κατά τη διάρκεια εκείνης της ιστορικής για την Ελλάδα σύσκεψης που η ειδική γραμματεύς Ευλαλία Διομήδη-Σφηνολούτσου έριξε στο τραπέζι την ιδέα: «Όπως οι γαλοπούλες του 1526, έτσι και οι πιγκουίνοι του 2011 θα σώσουν την παρτίδα». Η πρότασή της έγινε αποδεκτή παμψηφεί, κι αυτό που επακολούθησε στη λίμνη Κουμουνδούρου ελάχιστα μόνο διέφερε από τη σφαγή του Δράμαλη.

Πολύ σύντομα όμως η συγκεκριμένη λίμνη αποδείχτηκε μικρή για τις ανάγκες του επισιτιστικού πρότζεκτ. Γι' αυτό προστέθηκαν σταδιακά ο Μαραθώνας, ο Καϊάφας και η λιμνοθάλασσα Βιστωνίδα, όπου μεταφέρθηκαν αυγά και νεοοσοί προς πάχυνση. Δυστυχώς σε ό,τι αφορά τη Βιστωνίδα, η εκτροφή των πιγκουίνων υπήρξε εξ αρχής άκρως προβληματική, όχι τόσο λόγω της ακαταλληλότητας των

υφάλμυρων νερών της όσο εξαιτίας της σοβαρής εμπλοκής στο ιδιοκτησιακό καθεστώς των πουλιών. Ομάδα νομικών συμβούλων της Μονής Βατοπεδίου, οι οποίοι είχαν αναλάβει τότε και τη διεξαγωγή της δικαστικής διαμάχης για την ιδιοκτησία της λίμνης και την ανταλλαγή της με ακίνητα του ελληνικού δημοσίου, παρουσίασε στο δικαστήριο ένα ακόμα άγνωστο μέχρι εκείνη τη στιγμή χρυσόβουλο του βυζαντινού αυτοκράτορα Αλέξιου Ε' Δούκα του Μούρτζουφλου, βάσει του οποίου οι νεοαφικνούμενοι στη Βιστωνίδα αυτοκρατορικοί πιγκουίνοι αποτελούσαν αυτόματως ιδιοκτησία των αγιορειτών πατέρων της Αθωνικής Πολιτείας. Οι ίδιοι νομικοί παρουσίασαν επίσης εκθέσεις πραγματογνωμόνων του Jacques Cousteau Institute of Marine and Coastal Sciences, βάσει των οποίων οι πιγκουίνοι, ως υδρόβια πτηνά, κατατάσσοντο αυτοδίκαια στα νησίσιμα θαλασσινά, που μπορούσαν να προστεθούν στο αγιορείτικο μοναστικό διαιτολόγιο, αλλά και να καταναλωθούν ελεύθερα τη Μεγάλη Σαρακοστή από το χριστεπώνυμο πλήθος. Για την παράκαμψη αυτής της εμπλοκής, και μέχρι την οριστική επίλυση της δικαστικής διαμάχης της μονής με το δημόσιο, η ειδική γραμματεύς Ευλαλία Διομήδη-Σφηνολούτσου αποφάσισε να ενθαρρύνει με εγκύκλιό της την εκτροφή αυτοκρατορικών πιγκουίνων σε πισίνες των βορείων προαστίων καθώς και σε δημοτικά και εθνικά κολυμβητήρια, χρησιμοποιώντας μάλιστα γενναίες

επιδοτήσεις από το ΕΣΠΑ. Έτσι, εν μέσω οικονομικής κρίσης, εξασφαλίστηκε η αναγκαία χρηματοδότηση όχι μόνο για τη θέρμανση του νερού και την ομαλή λειτουργία των αθλητικών εγκαταστάσεων, αλλά και για τη χορήγηση των οδοιπορικών στους πρωταθλητές της κολύμβησης και του γούοτερ πόλο, υπό την προϋπόθεση μόνο ότι οι τελευταίοι, κατά την καθημερινή προπόνησή τους, θα παραχωρούσαν δύο τουλάχιστον από τις διαδρομές της πισίνας στα εκτρεφόμενα σε αυτή πτηνά.

Έτσι, σύντομα η Βαρβάκειος, τα συνοικιακά κρεοπωλεία και οι λαϊκές αγορές γέμισαν με φτηνό και υγιεινό κρέας για όλα τα βαλάντια, ενώ εμφανίστηκαν και συνταγές για πιγκουίνους. Επιστρατεύτηκε μάλιστα αφιλοκεδώς όλη η αφρόκρεμα των τηλεσέφ και των ραδιοσέφ της εποχής, όπως ο Λαζάρου, ο Μποτρίνι, ο Μπαξεβάνης, ο Μαμαλάκης, ο Πέσκιος, η Μυρσίνη Λαμπράκη και άλλοι φημισμένοι συνάδελφοί τους. Πιγκουίνος στιφάδο, πιγκουίνος του Παπατρέχα, πιγκουίνος μανέστρα, πιγκουίνος γιουβέτσι, πιγκουίνος αλά κρεμ, πιγκουινοκροκέτες σκορδαλιά για του Ευαγγελισμού, πιγκουινομακαρονάδα και –το πιο δημοφιλές πιάτο της εποχής αυτής– σουβλάκια πιγκουίνου με πουρέ αβοκάντο και ρύζι αρωματισμένο με τζίντζερ.

Η επιτυχία του επισιτιστικού πρότζεκτ των πιγκουίνων ξεπέρασε κάθε προσδοκία, ενώ η φήμη του ξαπλώθηκε σύντομα κι έξω από τα ελληνικά σύνορα, φτάνοντας, εκτός

από τις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου που είχαν χτυπηθεί από την κρίση, και στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Οι πάντα πρωτοπόροι Αμερικανοί υιοθέτησαν πάραυτα την εκτροφή τους, χωρίς να διστάσουν μάλιστα να αντικαταστήσουν με αυτά τα πουλιά ακόμα και την παραδοσιακή ρόστο γαλοπούλα της αργίας των Ευχαριστιών.⁴ Και απ' ό,τι φαίνεται, ο Μπάρακ Ομπάμα θα μείνει στην ιστορία ως ο πρώτος αμερικανός πρόεδρος που, αναθεωρώντας μερικώς το έθιμο της ημέρας, έδωσε τη διαταγή «μη σφαγής και ισόβιας ασυλίας από το χασαπομάχαιρο» όχι πλέον σε γαλοπούλα αλλά σε έναν τριαντάκιλο αυτοκρατορικό πικουίνο της Γης του Πυρός.

Η τέως ειδική γραμματέας του Υπουργείου ΑΤΕΠΠΑΥΠ-ΘΥΝΧΔΒΕΦ Ευλαλία Διομήδη-Σφηνολούτσου αισθάνθηκε υπερήφανη και δικαιωμένη. Είχε πια στο τσεπάκι της το μεγάλο βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών. Σχεδόν σίγουρη ήταν και η παρασημοφόρησή της με τον Φοίνικα του Τάγματος Αριστείας από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ενώ δεν θα απέκλειε ακόμα και κάποια πρόταση για την ίδια τη θέση του πολιτειακού άρχοντα. Θα έρχονται και οι εύζωνοι να μου λένε τα κάλαντα, σκέφτηκε με ενθουσιασμό και, συγχρόνως, στα χείλη της σχηματίστηκε ένα πλατύ χαμόγελο ικανοποίησης. Την ίδια στιγμή όμως αισθάνθηκε κι

4 Thanks giving holiday.

ένα ελαφρύ χτύπημα στον ώμο. Ήταν από το χέρι της αγαπημένης της συντρόφου, της Αγνής, που σκυμμένη από πάνω της της ψιθύρισε στο αυτί:

– Εύπνα, Λιλή, είναι περασμένα μεσάνυχτα.

– Περρασμένα μεσάνυχτα; Τι; Πού;

– Εύπνα, σε έχει πάρει ο ύπνος στον καναπέ από τις δέκα, βλέπαμε στην τηλεόραση *Σουλεϊμάν*.

– Σουλεϊμάν, ποιος Σουλεϊμάν; Πού πήγαν οι πιγκουίνοι;

– Αχ, κοριτσάκι μου, λυπάμαι που σου χάλασα το όνειρο, αλλά είναι ώρα να πας στο κρεβατάκι σου. Αύριο το πρωί έχουμε να σηκωθούμε νωρίς για τη γέμιση της γαλοπούλας.

– Γαλοπούλα; Είσαι σίγουρη;

– Ναι, γαλοπούλα! Καλά Χριστούγεννα, γλυκιά μου.

Και ξαφνικά κάτι δεν πήγαινε καλά. Το φυλλιαστήκαμε από την κατακόρυφη πτώση της κατανάλωσης των καλλυντικών. Φταίει, μας είπαν, το αδηφάγον κράτος, αν και κάποιοι υποστηρίζουν ότι φταίνει και οι δότες γενετικού υλικού. Γενναία απόφαση για μείωση των πλεοναζόντων δημοσίων υπαλλήλων με προσφορές δωρεάν εισιτηρίων πούλμαν για εκδρομές στο Ζάλογγο. Σχέδιο Β, η τοποθέτηση υδροκυανίου στα χαρτόσημα. Σχέδιο C τα αλλοιωμένα αμελέτητα που διατίθενται στη Βαρβάκειο ως ντόπια, ενώ πρόκειται για εισαγόμενα. Κλειστό το Σύνταγμα από βυτιοφορείς γάλακτος που αντιτίθενται στον θηλασμό. Άνω κάτω και η Θεσσαλονίκη. Στον Κρικέλα, στα Λαδάδικα, βρέθηκε DNA Βουκεφάλα σε σουτζουκάκια γιαουρτλού. Παράπονα για την ποιότητα ινδικής κάνναβης που καλλιεργείται στους πανεπιστημιακούς χώρους. Αλλά και ένα καλό νέο. Ερευνητές ανατόμοι του πανεπιστημίου της Πάτρας εντόπισαν επιτέλους το σημείο G. Όλος ο σουρεάλ θεόμουρλος θίασος επί σκηνής.

**Ένα ψυχοθεραπευτικό μυθιστόρημα εθνικής ανάτασης.
Μια σάτιρα της σημερινής κοινωνικής κατάστασης
με σπαρταριστά επεισόδια, από τον συγγραφέα του
μπεστ σέλερ Απ' τα κόκαλα βγαλμένα.**

ISBN 978-618-03-0009-3

9 786180 300093
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 80009

